

Samtale-ark.

Jan Holm Mortensen: Jesus og de jødiske fester.

Video 8: Den store forsoningsdag og Jesus

Den store forsoningsdag i GT:

Den 10. dag i frelsens måned. Den eneste dag, hvor ypperstepræsten må gå ind i det allerhelligste. Den eneste påbudte fastedag! Det centrale ritual: Forsoning ved de to bukke.

Templet: Gud er flyttet ind hos sit folk. Men på en fjern måde, for man kan ikke bare gå lige ind til ham. Inde i det allerhelligste var Pagtens Ark, hvori de ti bud lå med Guds krav til os: at elske ligesom Gud gør. Det kan vi ikke leve op til, derfor er der en spænding mellem Gud og os. Egentlig skulle det være over mit lig, at gud og jeg kan mødes - men dyret mister sit liv, så jeg går fri: stedfortrædende død. Hebr 9,14; Rom 6,23: Peger frem på Jesus!

De to bukke: Der trækkes lod.

Den første buk «Syndofferbukken» ofres til Herren: Blodet blev smurt på pagtens Ark. På Jesu tid havde man ikke denne ark, men man tørrede blodet af i forhænget. Denne buk forkynder: Syndens dødelige alvor; Lovens dom over synderen; Muligheden for tilgivelse; Soning ved stedfortrædende død; renselse ved blodet; En gang om året: Alle årets ofre henter deres gyldighed fra dette offer.

Den anden buk udvælges til «Azazel» (det onde): Præsten lægger hænderne på bukkens hoved og bekender al vores ondskab og lægger den på denne sydebuk - og sender den ud til «ørkenen», så den er helt væk fra os. Ørkenen er dødens og slangens sted; Synden sendes tilbage, hvor den kom fra; Det var denne vej til fortabelsen, synderen skulle have gået; Synden fjernes fra menigheden; Syndens bortskaffelse bevidnes for «Anklageren» (Satan).

NT og Jesus: Joh 1,14: Jesus, Guds søn, er langt mere end bukken, han er også templet (egentlig står der: «han slog sit telt op hos os») og han er ypperstepræsten Hebr 2,17; 6,20; 9,11-12, der går ind i den Himmelske helligdom, ikke bare det jordiske tempel. Jesus er så også syndofferbukken: Rom 3,25; 1 Joh 2,2 og 4,10: Hebr 9,12; 10,19.

Er Jesus også sydebukken? - Meget tyder på det:

2 Kor 5,21; 1 Pet 2,21-24; Joh 1,29. Sydebukken fik en skarlagentrød snor på sig. Og et tilsvarende bånd blev sat på templets port. En ikke-israelit skulle føre bukken de 12 km ud til et bjerg, hvor den blev styrtet ned og slået ihjel. Men først blev båndet delt i to: den ene del vikledes om hornet på bukken som en krone og den anden halvdel bandt man den om en tornebusk (som solen så gjorde hvid med tiden). Det fortælles i en legende, at når det skete, blev snoren i porten hvid! 3 Mos 14: rens et hus, to fugle (den ene ofres, den anden slippes fri) og et skarlagentrødt bånd. Es 1,18: Skarlagentrødt farven blir et billede på det syndige.

Jesus fik en skarlagentrød kappe på, da han skulle ofres og han fik en tornekrone på (Matt 27,28) (noget, de første kristne forkyndere brugte).

Fra Jesu tid: «De to bukke skal være lige i udseende, størrelse og værdi». Hvor blev der stillet to op og der skulle vælges? Ja, Jesus og Barabbas!

På Jesu tid: sydebukken blev spyttet på og mishandlet på vej ud af byen. Dette brugte de første kristne forkyndere: sådan skete det også med Jesus, vores sydebuk» (Es 50 og 53).

Matt 26 og 27: Spyt og slag.

Kort sagt: Jesus dør som Påskens lam og som syndofferbukken og som sydebukken.

Til samtale:

Hvad fortæller det os om Jesu død og dens betydning for os, at han opfyldte alle tre dyrs funktion: Påskelam, Syndofferbuk og Sydebuk?

Hvordan tænker og føler du omkring det med, at dyr blev ofret?

Hvordan tænker og føler du omkring, at Gud ofrede sig selv?

Bogen, Jan omtaler, kan købes på lohse.dk

Indre Missions Undervisningsvideoer

Find flere videoer på **imedia.dk**